

NR 13. GESCHIL OVER BEREKENING VAN WACHTGELD. BENOEMING VAN EEN DESKUNDIGE.

*Het Scheidsgerecht heeft met partijen ter zitting afgesproken dat de berekening van het wachtgeld over de periode van 1 juni 1999 tot en met (zo veel mogelijk) heden zal worden opgedragen aan een te dier zake deskundige. Deze deskundige zal worden verzocht het Scheidsgerecht tevens te adviseren omtrent de beoordeling van de door eiser aangevoerde stelling dat verweerster in 2000 te weinig aan loonbelasting heeft doen inhouden waardoor aan eiser een naheffing inkomstenbelasting is opgelegd. Volgens eiser heeft hij als gevolg daarvan minder wachtgeld ontvangen dan waarop hij recht had.
(vervolg op het arbitraal vonnis van 21 mei 1999, Nr. 9)*

Scheidsgerecht Gezondheidszorg

(mr. A. Hammerstein, voorzitter, drs. K.H. Dekhuijzen en drs. W.A. Meeren, leden, met bijstand van mr. A.T.B. de Vries, griffier)

14 november 2001

Arbitraal vonnis (00/05) in de zaak van:

A,
wonende te Z,
eiser,
gemachtigde: mr. J.H. Vegter,

tegen

De stichting **B**,
gevestigd te Y,
verweerster,
gemachtigde: mr. J.R.N. Klazinga.

1 De procesgang

1.1 Eiser heeft bij memorie van eis van 29 mei 2000 het Scheidsgerecht verzocht, bij wege van arbitraal vonnis dan wel bindend advies, uitvoerbaar bij voorraad, verweerster te veroordelen om binnen één week na de ten deze te wijzen beslissing f 12.415,- netto aan eiser te voldoen, vermeerderd met een, analoog aan art. 7:625 BW, te betalen verhoging van 50% alsmede de wettelijke rente over hoofdsom en verhoging over deze bedragen; verweerster te veroordelen om binnen een week na de uitspraak aan PGGM f 1.462,29 te voldoen en voorts steeds tijdig de verschuldigde premienota's te betalen; daarnaast verweerster voor de periode vanaf 1 mei 2000, te veroordelen bij elke voldoening van het wachtgeld aan eiser een schriftelijke opgave te verstrekken van de wachtgelduitkering voor de 10^e van iedere daarop volgende maand en een opgave te verstrekken van de bedragen waaruit die uitkering is samengesteld, van de bedragen die op de wachtgelduitkering zijn ingehouden indien en of zich ten opzichte van een vorige voldoening een wijziging van die bedragen heeft voorgedaan, dit op straffe van een dwangsom van f 500,- voor iedere overtreding van dit gebod. Tevens vraagt eiser veroordeling van verweerster in de kosten van deze procedure, daaronder begrepen de kosten van rechtsbijstand en de kosten van het Scheidsgerecht.

Bij brief van 18 oktober 2001 heeft eiser zijn vordering vermeerderd tot een bedrag van f 24.980,19, zijnde de vordering per september 2001 exclusief een mogelijke naheffing loonbelasting over 2001. Eiser stelt dat de toename van deze vordering uitsluitend heeft te maken met het tijdverloop sinds het indienen van de memorie van eis. Verweerster heeft zich tegen deze vermeerdering van eis niet verzet. Eiser heeft bij genoemde brief van 18 oktober 2001 tevens producties overgelegd.

1.2 Verweerster heeft bij memorie van antwoord van 1 augustus 2000 het Scheidsgerecht verzocht, bij wege van arbitraal vonnis, dan wel bindend advies, uitvoerbaar bij voorraad, eiser niet ontvankelijk te verklaren in de vorderingen, althans hem deze te ontzeggen, met veroordeling van eiser in de kosten van deze

procedure, daaronder begrepen de kosten van het Scheidsgerecht, alsmede de kosten van rechtsbijstand aan de zijde van verweerster, begroot op f 5.000,-, excl. b.t.w.

- 1.3 De mondelinge behandeling is in eerste instantie bepaald op 25 oktober 2000. Op verzoek van partijen heeft die mondelinge behandeling geen doorgang gevonden. Vervolgens is een nieuwe mondelinge behandeling bepaald op 30 oktober 2001.
Eiser was bij deze mondelinge behandeling aanwezig, vergezeld door zijn gemachtigde.
Namens verweerster was aanwezig C, directeur zorg van verweerster en lid van de raad van bestuur van de overkoepelende stichting D, vergezeld door de gemachtigde van verweerster.
- 1.4 De aanwezigen hebben bij de mondelinge behandeling het woord gevoerd en partijen hebben haar standpunt nader toegelicht, mede aan de hand van een door de gemachtigde van verweerster overgelegde pleitnota.

2 De samenvatting van het geschil

- 2.1 Eiser was directeur algemene zaken van verweerster. Bij arbitraal vonnis van 21 mei 1999 heeft het Scheidsgerecht de arbeidsovereenkomst tussen eiser en verweerster ontbonden met ingang van 1 juni 1999. Ingevolge dit vonnis dient verweerster aan eiser een vergoeding te betalen in de vorm van een wachtgeld overeenkomstig de CAO Ziekenhuiswezen gedurende een termijn van 36 maanden ingaande 1 juni 1999. Tussen partijen is ter zake van de hoogte en de betalingen van het wachtgeld een geschil gerezen.
- 2.2 Ter zitting zijn partijen het erover eens geworden dat het wachtgeld berekend dient te worden overeenkomstig de wachtgeldregeling van de CAO voor Verzorgingshuizen en Verpleeghuizen en dat de overeenkomst met de NVZD niet van toepassing is. Uitgegaan moet worden van een brutosalaris per 1 juni 1999 van f 11.583,78.
- 2.3 Ter zitting is gebleken dat als geschilpunten tussen partijen thans nog resteren:
 1. De hoogte van het aan eiser toekomende wachtgeld moet nader worden vastgesteld.
 2. Eiser wil een vergoeding van 20 niet-opgenomen vakantiedagen.
 3. Eiser stelt dat hij is benadeeld door een verkeerde berekening van de loonbelasting waardoor hij meer inkomstenbelasting heeft moeten betalen dan bij een juiste toepassing van de wachtgeldregeling nodig was, althans waardoor hij netto minder inkomsten heeft ontvangen dan waarop hij krachtens de wachtgeldregeling recht had.

3 De bevoegdheid van het Scheidsgerecht

De bevoegdheid van het Scheidsgerecht om dit geschil bij arbitraal vonnis te beslissen vloeit voort uit het bepaalde in art. 17 lid 1 van de arbeidsovereenkomst en het arbitragereglement van het Scheidsgerecht.

4 De beoordeling van het geschil

- 4.1 Het Scheidsgerecht heeft met partijen ter zitting afgesproken dat de berekening van het wachtgeld over de periode van 1 juni 1999 tot en met (zo veel mogelijk) heden zal worden opgedragen aan een te dier zake deskundige. Als zodanig wijst het Scheidsgerecht aan E, administrateur bij de Stichting F te X. Deze deskundige zal worden verzocht het Scheidsgerecht tevens te adviseren omtrent de beoordeling van de door eiser aangevoerde stelling dat verweerster in 2000 een bedrag van f 10.863,- te weinig aan loonbelasting heeft doen inhouden waardoor aan eiser een naheffing inkomstenbelasting is opgelegd. Volgens eiser heeft hij als gevolg daarvan minder wachtgeld ontvangen dan waarop hij recht had.
- 4.2 De deskundige dient bij zijn berekening uit te gaan van de volgende gegevens:
 - het basissalaris van eiser bedroeg per 1 juni 1999 f 11.583,78 bruto.

- van toepassing is de CAO voor Verzorgingshuizen en Verpleeghuizen.
 - conform deze CAO bedraagt de loonsverhoging per 1 juli 1999 3%, zodat het bruto basissalaris per die datum bedraagt f 11.931,29.
- 4.3 Partijen hebben ter zitting ingestemd met bovengenoemde uitgangspunten. Met betrekking tot de vraag wie voorshands de kosten van het Scheidsgerecht moet betalen, is het Scheidsgerecht van oordeel dat verweerster daarvoor het meest in aanmerking komt, nu gedeeltelijk vaststaat en gedeeltelijk aannemelijk is dat zij bij de uitvoering van de wachtgeldregeling fouten heeft gemaakt.
- 4.4 De deskundige adviseert aan het Scheidsgerecht. De deskundige wordt verzocht eerst een conceptadvies aan het Scheidsgerecht voor te leggen. Beide partijen krijgen de gelegenheid daarop te reageren door middel van een brief aan de griffier van het Scheidsgerecht met afschrift aan elkaar. Desgewenst kunnen zij vervolgens ook op dezelfde wijze op elkaars reacties reageren. Daarna zal het Scheidsgerecht een definitief advies aan de deskundige vragen. Partijen kunnen vervolgens naar aanleiding van dit advies nog vragen om één schriftelijke conclusiewisseling of een nadere mondelinge behandeling.
- 4.5 Het geschil tussen partijen omtrent de toekenning van vakantiedagen heeft zich ter zitting toegespitst op de vraag of de periode, waarin eiser in verband met privé-omstandigheden niet heeft gewerkt, dient te worden aangemerkt als opgenomen vakantiedagen, dan wel als betaald verlof. Eiser heeft aangevoerd dat hij door zijn collega-directeur C met betaald verlof is gestuurd. C had echter niet de bevoegdheid eiser toestemming te verlenen voor betaald verlof en eiser had, als hij op haar advies is afgegaan om enige tijd thuis te blijven, niet zonder meer erop mogen vertrouwen dat hem te dezer zake betaald verlof zou worden toegekend. Het Scheidsgerecht zal derhalve de vordering terzake van vakantiedagen van eiser afwijzen.

5 De beslissing

Het Scheidsgerecht wijst het volgende arbitrale vonnis:

- 5.1 Het Scheidsgerecht wijst als deskundige voor advisering omtrent de vraagstukken als geformuleerd in alinea 4.1 aan E en verzoekt de deskundige schriftelijk advies uit te brengen uiterlijk op 15 december 2001.
- 5.2 Bepaalt dat partijen door tussenkomst van de griffier van het Scheidsgerecht de stukken waarop zij een beroep willen doen binnen 5 werkdagen na de datum van dit vonnis aan de deskundige ter hand zullen stellen en dat zij op het conceptadvies van de deskundige zullen mogen reageren als hiervoor is bepaald.
- 5.3 Verweerster dient een bedrag van f 5.000,-, betreffende een voorschot in de kosten van de deskundige, binnen 14 dagen na heden te storten op de rekening van de griffie van het Scheidsgerecht.
- 5.4 Voor het overige wordt de beslissing van het Scheidsgerecht aangehouden.